

هه ڦو کين بیدهنگ

لورين س. دوغان

(نستين)

من وی ل کومه لی ناس کربوو. د ناف خره جرا مرؤڦین کو ههر کومه کی، گه نکه شیا مژاره که جهی دکر. نهو ل داویا هوندر، ب تهنی روونشتبوو. ژ دووخانا جغاره بیتن کو خوه ل دؤرا ئوډی پیچا بوو، روو بیتن مرؤڦان باش نه دهات ته فسهل کرن. لی چاڦین وی بیتن کو دیرۆکهک ژبیربووی د هوندری خوه ده ڦه دشارت، رووی وی بیتن کو خه مگینی و نارامی ل سهر خوه دجغاند، بالا من کشاندبوو. روویه کی کو ژ وهلاته کی نه ناس، نه په نیه ک پیشبه ری من دکر... من خوه ست ل چیرۆکین وی وهلاتی نه ناس گوهدار بکم و من کورسیتی خوه بهر ب وی ڦه کشاند.

من ژیره گوټ، «وهکه کو تو نوو هاتیه ڦی باژاری.» وی گوټ، «نا نه ڦ دو هه زار و شه شسه د سالن کو نه ز ل ڦی باژاری دژیم. لی نه ز دڦی باژاری ده، وهکه زخوره کی وندایی مه.» من گوټ، «ههر یه ک ژ مه ژ خوه زخوره کی وندایی یه ل ڦی باژاری. تهنی جارنا هم دگنדרن و بیحه مدی خوه راستی هه ڦ تین.» وی گوټ، «ئوو د راسته اتنا هه ڦ ده جارنا ژانه ک و جارنا ژی بشرینه ک ل سهر که ڦیکین دل دمینه.» من گوټ، «خوه زکا تهنی بشرین و هه مبیژا مه دا مابانه.» «گوټنیتن من بشرینه که شکه ستی ل سهر لیڦین وی هشتبوون. وی وهختی من فیملکر، چما دناف نه وقاس مرؤڦان ده وی تهنی بالا من کشاندبوو. ژ بهر کو نهو کانیا ژانین ڦه شارتی بوو! وهکه ڦی وهلاتی... من خوه ست دناف وی کانیا ئیشان ده بهر کم. من خوه ست نه ز ژانین د دل ده ڦه شارتی، هه مبیژ بکم. و ناخافتن وهکه له یستکه که کو هم بن بهر سفا هه ڦوکین هه ڦدوو دؤماند. هه ڦوک وهکه دو چه میتن کو ب نارامی ل کیله کا هه ڦدوو بهر کن. ریز بوو بوون. ته دگوټ قه ی نه وی کیلیی. لی ژ وهختا کو دیرۆکا ڦی وهلاتی ده ست پی کره، مه هه ڦدوو ناس دکر!

پشتی وی روژئی، تیبوونهکی خوه ل دؤرا گیانی من پیچابوو. و من دخوست وی تیبوونئی ئاف بدم... چهند جارا د کۆلانیین بیدهنگ ده، ئەم راستی ههف هاتن. ههر نه قلا کو من وی ددیت، بیهنا ئیشی بهر ب بیتلا من دکهت. و من دخوست ل چیرۆکین وان ئیشان گوهدار بکم. چهند جارا من دل کر کو ئەز نومهرا ته له فۆنا وی بگرم. لی ته دگۆت قه، هه قیدیتنه که مه ب جغان، وی هه موو ئەفسوونیا وی خهرا بکه. و من دخوست ب بیدهنگی و دلۆپ دلۆپ وی کفش بکم.

روژهکا پاییزی کو درهنگی رووی وی ده بوو، ب یهک جاری ره دیسا ده رکهت پئشبهری من. بی هایا خوه من ژئی ره گۆت، «من بییا هه قۆکین ته کر به». ئەف هه قۆک ب تیبوونهکی ژ سهر لیقین من هلهپه کیا بوو. وی گۆت، «ئەم کارن ژ هه قۆکو ره بنقیسیتن.» پیشی ئەز شاشۆ ماشۆ بووم. ل یهک بازاری و ئەمی ژ هه قۆکو ره بنقیسیتن! ئەف هه قۆک تهنی من ژ خوه ره گوتیوو. ب هلهپه نینهکی من گۆت، «چاوا یانی؟» وی گۆت، «ئەم کارن نامهیا ژ هه قۆکو ره بنقیسیتن.» وی گۆت، «ل قی وهلاتی تهنی نفیس کاری هه کی ببه بهرسف ژ هه قۆکو ره، بی هه قۆکین ب دهنگ...» من گۆت، «باشه لی ب چ ئاوی؟»

وی ئیمیتلا خوه ل سهر کاغه ته کی نفیساند و دریتی من کر. من ئیمیتلا خوه ل سهر کاغه ته کی نفیساند و دریتی وی کر. دوو ره ههر یهک ژ مه بهر ب ئالیه کی کۆلانی قه مه شیا و ئەم دناف بازار ده و ندا بوون...

شه قه که کو پاییز ل بهر وهلداندنا بارانا خوه بوو و عه وران ژئی نه ما کاریبوو قی بازاری ژ په شکین خوه مه حرووم بهین، ئەز ل به کۆمپیتوری روونشتم و من ئەف هه قۆک ژئی ره نفیساندن.

تو زانی، په شکین بارانی ئیرو دخوازن کۆلانی قی بازاری بشۆن. کۆلانی کو ژ بهرما ییین مروقین قی بازاری وهستیانه.

شه قان وهختا کو من ئیمیتلا خوه قه کر، وی ئەف هه قۆک نفیساند بوون.

تو زانی بی ئەف چهند هه زار سالن، په شکین بارانی ب قی ئارمانجی دبارن. لی حه یفه کو ههر نه قلا عه رد زوا دبه، کۆلان دیسا سه ری خوه دخون...

نامه یین کو مه ژ هه قۆکو ره دنقیساندن. پیشی تهنی

ب هه قۆکان دهست پی کر. جارا هه قۆکه ک و جارا چهند هه قۆک بی ب دژواربوونا ره وشا هه وایی و ب دریتی بوونا شه قین زفستانی ره، هه قۆک هنو هنو ل نامه یین کو مه ژ هه قۆکو ره دشیاندن، زیده دیبون. ئیدی د کۆلانیان ده نه ما لی دگه ریام. د هه قۆکین بیدهنگ ده، من ل چیرۆکین وی گوهدار دکر. دهه قۆکین بیدهنگ ده وی ل چیرۆکین من گوهدار دکر. ههر نه قلا کو ئەز ل بهر کۆمپیتوری روونشتم، ب له رزبینه که کو چرووسک د چاقین من ده دهشتن. پیشی من هه قۆکین وی دخوهندن. ب خوه ندنا هه قۆکین وی ره، له هی ل خوینا له شی من رادبوو و وان شه قان، ب نامه یه که کو من د هه مبیزا خوه ده قه دشارت، دکه تم خوه ده. وهختا کو چهند شه قان هه مبیزا من بی نامه دما، په ردا خه مگینی خوه دنا قیت سهر دلی من، و وه که کو تشته ک ژ گیانی من هاتیه دزین، ئەز مه لوول دیوووم. نامه یین وی بوو بوون له با ته که ژ له شی من، کو بیی وی له باتی من نکاری سوویا بژیم. ههر کو دچوو نامه یان، گیانی من دناف چیرۆکین خوه ده دگه قزان. ئەقینه که بیدهنگ خوه ل دؤرا دلی من دیبچا. ئەقینه که کو بایی ب لاشی من ده بهرکه، دیوو پارا هه قۆکان... جارا لاشی من ژ وان هه قۆکین بیدهنگ د داخست!

ئیدی نه ما هه دانا گیانی من دیوو و تیبوونا دلی من، من گیت دکر. ب بۆرینا سرو سه قه می ره، من دخوست هه قۆکین بیدهنگ د هه مبیزا خوه ده ب گۆز بکم. من دخوست چیرۆک ب دهنگ بهر گوهی من بکه فن. من دخوست وی د هه مبیزا خوه ده بلۆرینم. وی ژئی نه ما دخوست هه قۆک بیدهنگ یین.

روژه که کو قۆزه قهر ژ بارانه که هورک زا بوو، مه جغان دا هه قۆکو. جغانی مه ژئی ب نفیسیکی پیک هات. روژا کو ئەمی هه قۆکو ببین، دهست و لنگین من ل هه ف هه ربلیبوون. من پیشی خوست هه موو گولین قی وهلاتی بدم هه قۆکو و ژئی ره بیم. لی ژ هه یه جانی تهنی من کاریبوو خوه هه لگرم. و دهستقلا، من به ری خوه دابوو جهی جغان. قۆناخا حه سه ن پاشا...

وهختا ئەز که تم ده قی دهری قۆناخا دیرۆکی. دوو چاقین ره ش ژ من ره به ششین. پیشی وه که کو ئەم نوو هه ف ناس بکن. تهنی مه ل رووی هه قۆکو مه یزان. وه که کو مه ژ نوو قه، دهست ب چیرۆکه کی دکر! دوو ره

